

Előfizetési árak:

ostán vagy házhoz küldve:

Egész évre. 20.— kor.

Félévre . 10.— kor.

Negyedévre 5.— kor.

Egy hónapra 1.70 kor.

Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy cm. területenként 8 fillér.
Nyiltér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13.

Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Felelős szerkesztő:

Dr. Orbán József.

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.

Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

A néppárt új világitásban.

Debreczen, decz. 5.

A mit már régen tudtunk, de a mit eddig csak entre nous beszélgettünk a néppártról, hogy hadat üzent a magyar katolikus egyháznak, végre nyilvánosságra jutott. A hazafiasságáról és békeszeretetéről ismert katolikus főpapsággal a néppárti páterek meghasonlottak s ebbeli meggyőződésüket nyíltan ki merik hirdetni. Honnan veszi a bátorságot ez a jelentéktelen frakció, hogy a hatalmas klérussal szemben frontot mutasson, megtudjuk, ha megvizsgáljuk azokat az elveket, melyeket ez a párt hirdet, mert ez elvekben lefektetett program csaknem minden részében egybevág azokkal a tanokkal, melyeket az osztrák klerikálisok hirdetnek.

A néppárt ez új világitásban valóságos állam- és alkotmányellenes szövetségnek tűnik föl előttünk s csak örülhetünk annak, hogy végre sikerült megismerkednünk álarca nélkül is ellenfeleinkel. Ezek előtt ismeretlen, vagy legalább jelentéktelen fogalmak a hazaszeretet, a vallási türelmesség és a jogállam

eszméje. Mert ők az államot felesleges intézménynek tartják s felidéznek a középkor szellemét, államot akarnak létesíteni az államban s a liberáliszmus vívmányait eldobva, vissza akarnak térni azon állapothoz, midőn minden kérdésben a felekezeti szempont uralkodott s midőn az ellentétes felfogás és szabad véleménynyilvánítás jutalmáhalál vagy száműzetés volt a civilizáció uttörői számára.

A néppárt tehát ellentétbe helyezte magát a magyar katolikus egyház fejével, a bibornok-hercegprimással s ezáltal lerántotta az árcazót, mely eddig némelyek szemében úgy tüntette fel, mintha a katolikus egyházzal szolidaritásban állana. Neki nem kell a pax, a társadalmi és felekezeti béke, neki háboru kell, melylyel az egyházpolitikai törvények revízióját kiereszokolhatni reméli. Mit mondanak Esztergomban a néppárti apostolok ezen viselkedésére, — nem tudjuk; annyi azonban bizonyos, hogy ez a nyílt szakadás a néppárt és a magyar katolikus egyház feje között végre tiszta helyzetet teremtett az egyházpolitikai életben s mert Esztergomnak hatalmában van a nép-

párti hydrának fejét lecsapni, remélhetjük, hogy a felekezeti békét nem fogja megzavarni az a néhány nekiszabadult páter, kik eddig úgy geráltak magukat, mint a katolikus egyház képviselői.

Lassankint egész nyíltan mutatkozik be a maga valóságában a néppárt az ország előtt, az osztrák klerikális antiszemita párt minden ékességével feldiszítve, csupán az antiszemitaság ellen tiltakozik még most a választások előtt. Ez a gyöngé tiltakozás azonban csak annál jobban kitünteti elvei irányítás teljes világitásba helyezi politikai jellemét.

A hitfelekezeti türelmetlenség és gyűlölködés politikája, mely még a saját felekezetét sem kinélti, ha a béke megbontásának lehetőségéről van szó, mint azt Mandel Pál kimutatta, nem termett Magyarországon földén; idegen eredetű mérgező növény az, mely ellen mint az ugynevezett szerb tövis ellen, országos védekezésre van szükség, különben gyorsan elterjed és károkat okozhat. Erélyes fellépés és egyöntetű eljárás az, mely a ragályos természetű társadalmi betegségek ellen leghathatósabb eszközül szolgál és

TÁRCZA.

Mariangela.

(Olasz elbeszélés.)

Írta: Carlo Pignone.

Mellbeteg volt a leány. Egyszer, midőn a sárga selyemgubók ide s tova táncoltak a forró vízben, különös hang tört ki a torokból és vér gyülemltet a szájába. Nem szólt róla senkinek. Szégyenlette a betegségét. Járt továbbra is minden nap a gyárba. Mindig előbb ott volt, mint a többi munkásnő, mikor tüzet kellett rakni az üstök alá, ha a nap kibújt a San Michele-domb mögül és vérvörös sugarakat lövelt a hegyekre. A zord szikla lassanként aranyos kövepyt öltött magára; a dér ott rezgett még a növények levelein, melyek lehajolva szundikáltak, mint az olyan ember, a ki rossz kedvvel kel föl; ott ragyogtak a nap sugarában, mintha megannyi üvegdarab lenne. San-Leucio vörös kéményeiből fekete füstoszlopok szállottak föl a kék égboltozatra.

Mariangela elsápadt. Orczán az a két kaczer gödröske eltűnt a mély barázdák közt, melyeket mellbaja szántott rajtuk.

Hónapok multak.

— Mi bajod Mariangela? — mondta neki egy reggel Lorenzo, a gyártulajdonos fia.

Es két nagy fekete szemét ráemelte arra a viaszszárga arcra. Mély szánalom fogta el. Megesett a szive azon a szép beteges leányon. Az ő erős, vérmes természet megkönyörült e gyöngé szeretett volna a saját nedvéből átönteni ebbe a szegény szenvedő kis virágszáiba. Lorenzo huszonöt éves volt. Magas, erős ifju. Az öklével le tudott volna teríteni egy ökröt. Soha sem volt beteg. Mikor egy este borozgatott barátaival a borostyánnal befuttatott koresma előtt így kiáltott föl:

— Megpukkanok az egészségtől...

Talán ez az ellentét okozta, hogy a szive végtelen szerelemre gyuladt a szegény leány iránt, a ki munkásnő volt Lorenzo atyjának a gyárában. Azelőtt nem szeretett még senkit. Ez a mellbeteg leány gyulasztotta föl a szivét szenvedélyes, tiszta szerelemre. Elég volt egy pillantás reá. Könyörület és gyöngédség volt e szerelemben. Attól kezdve nem tudott nála nélkül élni; látnia kellett, beszélnie kellett vele, hogy vigasztalja és bátorságot öntsön a lelkébe.

Szivesen feláldozta volna magát érte, csak hogy egészségesnek lássa. Hajnalban fölkel és beárta a domb oldalán vezető ösvényen. Eljött a leány, szép termete messziről fölűnt. Nagyon lassan járkált, epert szedegetett az utszélen. A nap megaranyozta a hegyeket és a termékeny mezőket.

A platánok magas esucesai himbálózottak a levegőben. Finom por kerekedett föl az országuttról, a fákra hullott és fehér fáttyollal vont a leveleket. A tücsök csipelt; a gyárból messziről odáig elhallatott a zaj.

— Jó reggelt, Mariangela!

— Jó reggelt, Lorenzo!

Nem fogtak kezét. Nem beszéltek többet. Együtt megindultak a meredek ösvényen, egymás mellett. Időről-időre felnézettek egymásra. Abban a pillantásban csak szenvedély volt, vágyak nélkül. A leány beteg, az ifju erős, egészséges. Szerelmök tisztaságát nem zavarta meg soha egy büns gondolat sem; az igazi gyöngéd vonzalomnak ezt a költészetét nem gyalázta meg. Attól félt talán, hogy másféle szerelem megárhathatna ennek a drága teremtésnek. Hiszen olyan gyenge volt. Egy szélfúvás is leteríthetné. A szerelem pedig olyan, mint a vihar, mint az orkán.

Karácsonyi és ujévi meglepetésekre alkalmas

rendkívül diszes dobozokban

elhelyezett *****

Levélpapír-ujdonságok ****

Levelező-lap albumok ****

Emlékkönyvek *****

Karácsonyi alkalmi díszek

Üdvözlő kártyák, *****

Képes levelező-lapok ****

stb. stb. rendkívül nagy választékban érkeztek *****

a „Csokonai“ papirkereskedésbe

Kossuth-utca 13. sz.

azok ellenében a védekezésnek minden heroikus módja meg van engedve, mert ha valamely politikai párt oly elveket vesz föl programjába, melyek egyrésztől állam- és törvényellenesek, másrésztől a társadalom nyugalalmát veszélyeztetik, az állam és társadalom természetes kötelességét teljesíti, ha radikális eszközökhöz folyamodik a jogrend fentartása érdekében.

És ha nem került is a haza ellenségeivel nyílt szövetségre a dolog, annyi bizonyos, hogy az osztrák klerikálisokkal a magyarországi néppárt a legszorosabb elvi összeköttetésben áll s ezért joggal lehet vádolni azzal, hogy a haza ellenségeivel van szövetségben. Srossmayer, Lueger, Stadler, a házára legveszedelmesebb tanokat hirdető klerikálisok egy táborban vannak a néppárttal. Vajjon lehet-e kétkednünk az iránt, hogy a legveszedelmesebb ellenfelekkel van dolgunk, kik a magyar alkotmány és a magyar állameszme ellen szövetkeztek. Itt már nem pusztán a liberális elleni agitációról van szó, hanem oly államellenes üzemlekről, melyek törvénybe ütköznek s melyek politikai életünkben eddig ismeretlenek voltak még a legsötétebb reakció korában is.

Magyarországban a felekezeti türelmesség klasszikus hazájában nem fog ez a hazafiatal irány elhatalmasodni, ezredéves történelmünk reá a tanubizonyosság, hogy valahányszor ily irányzat lábra kapott, az mindig külföldről került hozzánk, de a magyar szellem li-

beralizmusa mindannyiszor diadalmasan visszaverte az ily támadásokat. Így fogja a magyar nemzet a néppártot is visszakergetni oda, a honnan eredt, Ausztriába.

Ausztria dezolált állapotát éppen ezen klerikális antiszemita irányzatnak tulajdoníthatja s vigyázzunk, hogy a néppárti izgatások nálunk hasonló eredményeket ne hozzanak létre.

A Vörösmarty-ünnep tetőpontját, melyeket az egész országban legbensőbb kegyelettel s tulpezsgő lelkesedéssel ülték meg, az a hazafias felköszöntő képezte, melyet Széll Kálmán miniszterelnök a Székesfejérvár város által rendezett díszbeneden Ő Felsője fenkölt személyére mondott. Csak e felköszöntő által kapták meg az ünnep teljes felszentelésüket s lettek historiai fontosságú ünnep. A halhatatlan költő szelme lelkesítette őt, midőn felébredt benne az óhajlás, hogy ez alkalommal csak a hazaszeretet és a király dicsőíttessék, kit mint „a legelső magyar embert“, Vörösmarty vezetett be legelőször a nemzet szívébe. A királyáldomás izzó szeretettől áthatott, nemes páthosának hatása az összes jelenvolutakra hatalmas, lélekemelő volt. Az eszme benne oly elmés és magasztos, hogy mindenütt kell, hogy megértsék és legmélegbb hazafiai érzelmekkel helyeseljék s ha lehetséges volt a királyhoz való szeretetet fokozni s évszázadokra megszilárdítani, akkor Széll Kálmán miniszterelnöknek a pohárköszöntője érte el ezt a hatást, a ki a királyhoz való hűség és a hazaszeretet belső összetartozását oly pregnáns kifejezésre juttatta, mint Vörösmarty óta senki és nemzetünk életelvét ragyogó fényben az egész világ szeme elé állította.

A csongrádi mandátumra, melyről tudvalevőleg Gajári Ödön lemondott, az ottani 48-as Kossuth-párt egyhangulag Dienes Mártont kiáltotta ki jelöltjéül.

Hieronym beszámolója. Aradról jelentik: Hieronym Károly képviselő több képviselővel lejön Aradra. A beszámolót vasárnap délelőtt 10 órakor tartja. A beszámoló után, melyet nagy érdeklődéssel várnak, banket lesz. Hieronym szombatn megjelenik Sarlot Domokos főkapitány 25 éves jubileumán.

Igazságszolgáltatásunk hiányai.

Debreczen, december 6.

A debreczeni kir. járásbiróságnál évek óta tapasztaljuk a birói létszám hiányosságát. A bírák annyira túl vannak munkával terhelve, hogy sokszor egészségi szervezetük is megrendül s e miatt kénytelenek huzamos időre szabadságot venni. A birói létszám elégtelenségének egyik oka abban rejlik, hogy a kitünőbbeknek ismert albirákat sok esetben berendelik a királyi ítélőtáblához s így, midőn már az albiró kellő gyakorlatot szerzett, otthagyja a terrenumot, melyen tehetségét legjobb sikerrel érvényesíthetné. A sok változás és szabadságolás nemkülönb a nyári szünet aztán igen szomorú állapotokat teremtett járásbiróságunknál, mert a jogkereső közönség igen hosszú idő múlva jut oly helyzetbe, hogy követelését birói uton érvényesíthetné.

A debreczeni ügyvédi kamara e körülményre már többször reámutatott az igazságügyminiszterhez intézett felirataiban. De ezzel nem elégedett meg, hanem a debreczeni kir. ítélőtábla elnökének is tudomására hozta, hogy a járásbiróságnál fennálló helyzet nem felel meg az igazságszolgáltatás érdekeinek. E megkeresés, mely alább közölve van rámutat a bajok forrására.

E tárgyban különben Márk Endre, ügyvédi kamaránk elnöke előterjesztést tett

Lassan ment a leány; fekete szövetruha volt rajta. Piros selyem, sárga virágos kendőjét összehuzta a kebelén, miközben megcsendült az arany pénz sovány nyakán. Haját simára fésülve viselte.

Mikor a gyár kapuja elé értek, a fiatal ember így szólt hozzá:

— Három órakor eljövök érted, Mariangela!

Ezzel elváltak egymástól.

Az ifju nekiindult a mezőnek s magába rejtve szenvedélyét, ábrándozott. Teli tüdővel szívia az illatos levegőt, mely a parkból áradt szét. Szóba eraszkedett a parasztokkal, kik a mezőn dolgoztak. Néha órákig elgondolkozott a park tava partján. A tiszta víz fenekén látni lehetett a mohaszőnyeget, a tükrén pedig vizivirágok uszáltak.

*

Egyszer, mikor a gyárból hazakísérte leányt, ezt mondta neki:

— Mariangela, beszéltem atyámmal. Beleegyezett a házasságunkba.

Mariangela szomorúan mosolygott.

— Milyen jó is vagy te! — felelte rá.

Egy könnyesepp ragyogott a szemében. Azután megmutatta Lorenzonak a zsebkenőjét, melyen egy kis vérfolt látszott.

— Legyen meg az Isten akarata! — szólt a leány.

Lorenzo érezte, hogy összeszorul a szíve.

Előttük méltóságosan, verőfényesen terült a táj. Nagy szürke árnyék borult a bazaltsziklák aljába. Arany por lepte be a zöld pázsitot. A parasztok dala messziről haladó fohászként hangzott feljűk.

— Tudod-e? — kezdé Lorenzo. Akkor először ragadta meg kedvesének kis kezét.

— Épen nem tudok semmit.
— Vettem már menyasszonyi ajándékot is.

És egy kristályfedelű szekrényében odanyujtott feléje egy sor gyöngyöt.

— Viszonzásért adod azért a papucsért, a mivel a múlt hónapban megajándékoztalak?

— Nem azért.

A ház küszöbén elváltak egymástól.

*

Mikor Lorenzo hazaért, lángban égett az arca s erősen lüktetett a halántéka. Esteledett: a nap melegtől még meleg fák árnyéka növelte a sötétséget.

Vacsorára nagyon keveset evett, csak úgy immel-ámmal. Alig győzte oltani a szomját.

— Beteg vagy? — kérdezte tőle az atyja.

— Nem tudom... ég a fejem... úgy fáj... nem lesz semmi baj.

Lefeküdt. Láz tört ki rajta. Rögtön elküldtek az orvosért. Mikorára ez megérkezett, a beteg már félrebeszélte. A forró láz sulyosan nehezedett szemeire. Arca elszápadt.

— Tífusz! — mondá az orvos.

*

Másnap, mikor Mariangela elment a gyárba, nem találkozott Lorenzóval a szokott helyen. Elgondolkozott, lassu léptekben haladt, kétszer is megtette az utat, pedig könnyen megeshetett volna, hogy későn jelentkezik munkára és összeszidják.

Végre elszánta magát és bement.

— Hol az urfi? — kérdezte a kapustól, a ki a rács előtt egy kövön ülve, pipázott.

— Rosszul van. Az orvos fenn van nála. Nagyon hirtelen jött a baj. Félős, hogy meghal.

— Hát beteg? Ki beteg? Lorenzo?... Az nem lehet, hiszen tegnap este olyan egészséges volt, mint a makk.

— Látni akarom! — kiáltott fel.

És indult a főnök lakosztálya felé. Beengedték. Tudta mindenki, hogy Lorenzo szereti és talán még feleségül is veszi.

Mikor belépett, Lorenzo nem vette észre. Erős orvosságzag áradt el a szobában. Az ablakok nyitva voltak, de a világgosság csak gyéren szűrődött be a redőnyön keresztül. A beteg nem volt eszméletnél.

— Istenem! Istenem! — sikoltott fel Mariangela, haját tépve.

Aztán sirva fakadt, térdre rogyott és az ágy előtt lezuhant a földre.

*

Álomnak, lidércnyomásnak, tévedésnek tűnt fel előtte az egész. Ez az ember nem halhat meg. Ennek nem szabad meghalnia. Hiszen olyan erős, olyan hatalmas. Ő maga haldoklik most; ő, aki vért hány; ő, aki mellbeteg! Oh, miért nem veszi el az Isten?

Ugy érezte, hogy elveszti az eszét!

— Mentsétek meg! Mentsétek meg! — szólt az orvoshoz, — a ki mozdulatlanul, aggódva figyelte Lorenzonak minden kis mozdulatát.

Azután Mariangela felkelt, letörölte szeméről a könnyesepeket. Azt akarta, hogy bizák ő reá a beteg ápolását. Elment jégért. Lihegve jött vissza. Maga törölte össze a jeget az ökleivel s aztán begöngyölgetve borogatta Lorenzo égő homlokát.

Debreczen sz. kir. város közigazgatási bizottságához, mely a mai napon tartott ülésében tárgyalja e kérdést s reméljük, hogy a megfelelő intézkedésnek a kívánt eredménye lesz ezen abnormis állapotok megszüntetésére. Az említett megkeresés következőleg hangzik:

Méltóságos Elnök Ur!

Az igazságügyi miniszter ur Ó Nagyméltóságához felterjeszteni szokott évi jelentéseinkben már évek óta folytonosan rámutattunk azon tarthatatlan állapotokra, melyek a debreczeni kir. járásbírósnál fennállanak s melyek a jogkereső közönség érdekében gyökeres orvoslást igényelnek. Reá mutattunk az orvoslás módjaira is s felterjesztéseinknek némi látszólagos eredménye lett is s a bírák létszáma 8-ra emeltetett. A bírói létszám szaporításával azonban a már évek óta tartó bajok gyökeres orvoslást távolról sem eredményeztek s ma épen ott állunk, hogy ha valamely sürgős intézkedés nem tétetik, a jogkereső közönség igénye csak a legesekélyebb mérvben sem lesz kielégíthető.

Irányadó helyen hallottuk ugyan hangoztatni, hogy a rendszeresített 8 bírói állás a debreczeni kir. járásbírósnál elég. Ezt a nézetet azonban mi nem osztjuk, mert szerintünk a bíró nem gép és különösen nem gépies, hanem az igazságszolgáltatás érdekében is jól megfontolt és higgadt munkát kell végeznie; ilyet pedig — a mint arról naponta meggyőződünk — emberi erővel nem végezhet s bármennyire megfeszített erővel munkálkodik is, — csak a jogkereső közönség elégedetlenségével találkozik, mert a jogkereső közönség nem a statisztika által kimutatott számok halmazát, hanem a jól megfontolt s gyors ítélezést várna bíráitól.

Vagy ha elég lenne is a debreczeni kir. járásbírósnál a 8 bíró, — a mit mi azonban elhinni nem tudunk, — csak úgy lehetne elég, ha mindenike oly vaserővel s egészséggel bírna, hogy a törvényadta szabadságidőn kívül egyetlen órát sem mulasztana hivatalában és ha a megüresedett bírói állások nem hónapok mulva, hanem

— Renzo! Édes Renzo! — Zokogta fuidokló hangon Mariangela.

De Renzo nem hallotta. Mindegyre erősebben fokozódott a láz.

Három nap, három éjjel nem mozdult el mellőle. — Ő intézkedett, ő ügyelt mindenre, ő tett-vett mindent. Nem sirt többé. — Olyan eleven, olyan könnyű volt, mint a gazella. Lábujjhegyen járt-kelt. Bizott, hogy megmenti. Ezért imádkozott a Boldogságos Szűzanyához.

Csütörtök este volt.

A lenyugvó nap rásütött halványan Caserta Vecchia régi, rozsdás színű, longobárd tornyára.

Mariangela fel s alá járkált a szobában. Lorenzo atyja gyöngéden, hálás tekintettel nézte. A haldokló Lorenzo vadaskutyája, mely napok óta nem mozdult az ágy lábától és egy falatot sem evett, — hirtelen elkezdett nyöszörögni.

Mariangela a beteghez rohant.

— Lorenzo! Lorenzo!

Lorenzo mozdulatlanul feküdt, kibülve. Nem lélegzett többé.

Meghalt! . . .

Felsikoltott; átkarolta kedvese holttestét, kétségbeesetten, mintha el akarná vitatni a haláltól. Aztán sokáig csókolgatta a halottnak jéghideg ajkait.

Késő volt. A csillagok beragyogták a kis falut, a kopasz sziklákat, a völgyeket s a reszkető párába borult távoli csuesokat. A torony fekete képe elveszett a holdvilágban.

Ünnepies csend váltotta fel a gyári zajt és ebbe a csendbe, időközönként, elhuhogta magát egy-egy halálmadár.

Azóta harmincz esztendő folyt le.

Mariangela még most is él.

azonnal betöltetnének és a tárgyalások menete sem betegség, sem üresedés által soha meg nem szakítottatnék.

Bizonyára van tudomása Méltóságodnak a mostani állapotokról, midőn egy bírói állás hónapok óta üresedésben van, 2 bíró hosszabb lefolyású betegségben szenved, egy bíró pedig csak nemrégiben foglalta el szabadságideje s katonai fegyvergyakorlatának kitöltése után bírói székét.

Gondolhatja Méltóságod ezek után a jelenlegi állapotot; mi pedig ezt nemcsak gondoljuk, hanem naponta szerzett tapasztalataink alapján tudjuk is és látjuk, hogy a foglalkozó bírák a miatt, hogy azon igyekeznek, hogy a távollevők kitűzött tárgyalásait igen kevés esetben elvégezzék, a legtöbb esetben pedig bizonytalan időre halasztás, a saját kitűzött tárgyalásaikat sem képesek elvégezni; a megidézett felek pedig ilyen halasztások után csak az igazságszolgáltatás iránt megrendült bizalommal távoznak, elégedetlenek és zúgolódnak bíróra, ügyvédre egyaránt.

Igaz, hogy a közelmúltban kiegészítő bírák berendelése által tétetett kísérlet ezen állapotok javítására. Ezen czéltűzött rendszert azonban a leghatározottabban el kell itélnünk, mert míg egyrésztől azon bírói munkája halmozódik össze, honnan a berendelés történt, vagyis egy bíróság helyett kettő nyomorog, addig másrésztől az itteni állapotok nincsenek kellően orvosolva, mert a berendelt bíró igyekszik ugyan minél több számot feldolgozni, de örül annak is, ha a bonyolultabb ügyet elhalaszthatja oly időre, midőn annak már más bírója lesz.

E helyen rá kell mutatnunk azon abnormis helyzetre is, hogy a debreczeni kir. járásbírósnál folytonosan személyi változás alatt van, itt a létszám soha, vagy csak nagyon ritkán teljes. Az ide kinevezett bírák többnyire átmenetinek, ideiglenesnek tekintik állásukat, ilyennek bizonyította számos tapasztalatunk is. Hogy e folytonos személyi változások az ügymenet nagy hátrányára vannak, azt Méltóságod bizonyára látja.

A midőn tehát ezeket Méltóságodnak tudomására hozzuk — világosan is kiemeljük, hogy a bírák működése — tevékenysége ellen semminemű kifogásunk nincs, ellenkezőleg, irántuk a legnagyobb elismeréssel vagyunk, de úgy az ők, mint különösen a jogkereső közönség érdekében kérjük, hogy a debreczeni kir. járásbírósnál a fentiekre nézve a vizsgálatot sürgősen és lehetőleg személyesen eszközölni s annak megtörténte után felsőbb helyre orvoslás végett felterjesztést tenni, minket pedig a tett intézkedésekről megnyugtatás végett értesíteni méltóztassék.

Kelt Debreczen, az ügyvédi kamarának 1900. nov. 17-én tartott üléséből.

Márk Endre,
elnök.

Dr. Megyery,
titkár.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A koronaőr-választás.

Budapest, decz. 4.

A régóta emlegetett diszes ülés, a melyen a méltóságos és nagyságos törvényhozók ősi szokás szerint, alkotmányos formákban koronaőrt választottak, ma délelőtt volt a képviselőházban és négy hosszú óráig tartott.

Máskor tíz óra felé még a légy szárnya is meghallatszik a Ház ülésében, ma már tizedfélkor zsongott a folyosó; egymást érték a csillogó diszmagyarok s az ülés a kitűzött időben katonai pontossággal kezdődött. Azután mindjárt meg is szakadt, mivelhogy a forma úgy kívánta.

Széll Kálmán miniszterelnök átadta a királyi kéziratot gróf Csáky elnöknek, ez Perczel elnöknek, ez pedig Molnár Antal jegyzőnek.

Mindenki feláll, csak a szélsőbalon akarózik néhány öreg ur, Madarász József és Polezner Jenő ülve is marad, de azért a

kegyelmes leirat publikáltatásában nem esett hiba.

Mikor a választásra került a sor, Rakovszky Istvánban felébredt a házszabályérzet, meg az ellenzéki lelkiismeret és csak azért is szavazni akart. Kisded pártja (a néppárt meglehetősen fogyatékos mennyiségben volt képviselve) szintazonképen voksoláson fáradozott.

Jósika Samu bárót akarták megajándékozni nyolcz-kilencztagu közbizalommal a két Ház együttes megállapodásával, közakaratóval szemben, a mely a jelöltek közül Széchenyit választotta. Aláírási ívet is köröztek a névszerinti szavazás kérése iránt. de Perczel Dezső eléjük vágott, enuncziálván az óriási többség egyhangu választását.

A mi ezután történt, az ünnepi eskütétel, annak színhelye a királyi vár ceremóniás nagyterme volt. Lehet, hogy ezuttal itt utoljára volt ilyen ünnepély, mivel a jövő év végén már minden valószínűség szerint készen lesz a vár Habsburg-terme és a szent István terem is, akkor az ilyen nagyszabásu ünnepeket ezekben rendezik.

Félkettő volt, mire az eskütételről visszatértek a Házba.

Az elnöki jelentés után gróf Széchenyi Béla, az új koronaőr beszédet mondott, a melyet nagy tetszéssel fogadtak.

Hitelesítették az ülés jegyzőkönyvét — a mit ma a tanácskozás minden megszokása nélkül megtettek — s a koronaőr-választás ezzel végződött.

Jó ürügy.

— Ah, istenem, Jules, ha a férjem be találna toppanni . . . — szólt félénken Pommettené.

— Mi lenne akkor? — válaszolt Jules nyugodtan.

— Mit szólna, ha téged itt látna? Hogyan magyaráznád meg neki a jelenlétet? . . . Megölne mindkettőnket!

— Dehogyan ölne meg! Légy nyugodt; tudod, hogy én mindenre gondolok! Találtam én ürügyet még arra is, hogy miért vagyok itt . . .

. . . És tovább beszélgettek. Ez a beszélgetés különben már három nap óta tartott, minden nap kettőtől ötig, a mig Pommette ur az irodában volt.

A beszélgetésük nagyon különös módon kezdődött. Pommettené az utczán egyszer azt vette észre, hogy nagyon illetlenül tekintget reá egy husz éves, csinos fiatal ember, — azaz: Jules. Mivel pedig egy tisztességes asszony, ha már harmincznyolcz éves is, nem türheti szó nélkül az ilyen feltűnő és sértő pillantásokat, Pommettené mikor látta, hogy Jules nyomon követi őt már egy félórája, hátrafordult, hogy ezt a szemtelen embert tisztességesebb viselkedésre kérje. Azonban annyira föl volt háborodva, hogy megbotránkozását néhány szóval nem tudta kifejezni; s rendreutasítás és a tisztességesebb magaviseletre való figyelmeztetés két óra hosszáig tartott, de mivel Pommettené még ennyi idő alatt sem tudta elmondani mindazt, a mit akart s mivel még igen fontos dolgokat óhajtott előadni, — a rendreutasítást másnap délután az ő lakásán folytatták.

De térjünk vissza a drámai jelenethez . . .

— Hallod, Jules? — szólt Pommettené nyugtalanokodva.

Csakugyan hallani lehetett, hogy valaki az előszoba ajtajába kulcsot dug, megforgatja s aztán valaki bejön az előszobába.

— Ah, el vagyunk veszve! — suttogott Pommettené rémülten. — Ez a férjem! Bujjál el gyorsan valahová, kérlek!

S kinyitotta egy szekrénynek az ajtaját; de a szekrényben annyi ruha volt, hogy már egy cigaretté-papiros se fért volna bele, nem-hogy Jules belebujhatott volna.

— Ugyan ne bolondozzál, — szólt Jules

édesen, — már mondtam, hogy nem kell semmitől sem félnünk!

— Igen, de mit fogsz mondani?

Jules már nem válaszolhatott, mert Pomette ur belépett a szobába. A csodálkozás, a gyau és a harag kifejezése látszott az arcán. Jules úgy tett, mintha Pomettet nem is látná s így szólt Pomettenéhez:

— Jól van, asszonyom, tudomásul veszem ezt a választ, de a következményekért nem vállalhatok felelősséget! . . . Isten önnel!

Meghajította magát s az ajtó felé indult úgy, hogy majdnem beleütközött Pometteba.

— Mit akar itt, uram? — szólt a férj s a feleségére nézett, a ki minden ízében remegett.

— Én, uram, én? — hebegett Jules, mintha meg volna rémülve.

— Igen, ön, mit akar? — szólt Pomette dühösen.

Mélységes csönd, szinte hallani lehetett a szegény Pomette szívecskéjének dobogását. Végre megszólalt a fiatal ember:

— Nagyon kényes dolgot kérdez tőlem uram . . . úgy látom, úgy a kedves neje elfelejtette önt értesíteni arról a dologról, a mely miatt most itt járok . . .

— Vajjon miről beszél? Vajjon mit akar? — gondolta magában az asszony.

— Különbem uram, — folytatta Jules, — nekem csupán a feleségével van dolgom.

— Mi dolga van vele? — kiáltott Pomette dühösen. — Különbem már unom ezt a huzavonát; feleljen, hogy mit keres itt?

A fiatal ember elszántan így szólt:

— Jól van uram, ha minden áron tudni akarja . . . Én egy nagy fehéremű-üzletnek a megbízottja vagyok s Pomettenének egy kis számlát hoztam: hétszáztizennyolcz frankról; és mivel már többször itt voltam és még soha nem kaptam egy centime-ot se . . .

— Hétszáztizennyolcz frankkal tartozik csak fehéreműkért? De hisz ez örütség! — szólt Pomette a feleségéhez — hogy tehetett ilyet?

— Majd . . . majd megmagyarázom, barátom! — hebegett Pomettené, a kit nagyon meglepett Jules ötlete.

— Na, jól van, majd elmegyek kifizetni!

— Ó, bocsánat, — szólt Jules — a főnököm már megunt a sok halogatást, — tessék fizetni! Itt a számla!

És odaadott neki egy előre elkészített számlát. Pomette boldog volt, hogy a féltékenysége alaptalannak bizonyult s elfogadta a számlát.

— Jöjjön a dolgozószobámba, ott majd megkapja a pénzt.

S csakugyan ki is fizette neki a hétszáztizennyolcz frankot; Jules megköszönte a pénzt s elment.

Természetesen nagy és viharos jelenet játszódott le ezután Pomette és a felesége között. Az asszony azonban ezzel már nem sokat törődött.

— Mégis okos ez a Jules, — gondolta magában — de azért nagyon helytelen dolog volt tőle, hogy pénzt fogadott el a férjemtől. . . De hátha csak azért vette el a pénzt, hogy nekem valami ékszeret vegyen meglepetésül? . . . Holnap mindenesetre megszidom érte.

. . . Csakhogy Pomettené Julest nem szidta meg se másnap, se később, mert Jules nem látogatta meg többé soha, soha, soha!

Xanrof.

SZÍNHÁZ.

Péchy Aranka fellépése. Holnap és holnapután érdekes vendégszereplés lesz színházunkban. Péchy Aranka, a kedvelt művész fog vendégszereplni, kit — mint említettük, — a fővárosi közönség is igen

kedvezően fogadott. A Kis Lold czimszerpét fogja játszani holnap. Ajánjuk a tehetséges művésznőt a közönség pártolásába.

Műpártoló-egyesület.

Debreczen, decz. 5.

Tegnap lapunkban megemlítettük, hogy a városunkban létesítendő műpártoló-egyesület érdekében szűkebbkörű értekezlet lesz.

Ez értekezletet a városháza kis tanácstermében tartották meg, a melyen jelen voltak: Csikos Sándor dr., Dobiécki Sándor lovag, Komlóssy Arthur főjegyző, Pálffy József, Sárvári Lőrincz, Bakonyi Samu dr., Tóth András szobrász, Kovács János, Bosznay István és Rajzó Miklós festőművészek.

Az értekezleten, amely délután fél hat órakor vette kezdetét, Csikos Sándor elnökölt, mint az előkészítő bizottság elnöke. Az értekezlet jegyzője Bosznay István volt.

Csikos Sándor elnök üdvözölve a megjelenteket, előadta, hogy a múlt hónap végén merült fel a műpártoló egyesület létesítésének az eszméje. A megjelent bizottság teendője, hogy az e hó 16-ára tervezett alakuló közgyűlés előmunkálatait végezzék. Kívánatosnak tartja, hogy a mozgalom a társadalmi legszélesebb rétegeibe kihasson s ezért ajánlja, hogy a december 16-iki alakuló közgyűlésre legalább kétezer meghívót küldjenek szét. Az előleges költségek fedezésére, a mi 40—50 frtot fog kitenni, ajánlja az előkészítő bizottságnak, hogy azt az összeget egyenlő arányban a sajátjukból előlegezzék, a mi az alapítási költségekből fog megtérülni. Kéri a bizottság tagjait, hogy ezt a csekély áldozatot a nemes czél érdekében hozzák meg. A meghívók szétküldését szerinte már a mai napon meg kell kezdeni, nehogy a szétküldés fennakadást szenvedjen. Fölteszi a kérdést, hogy a vármegye közönségét is belevonják e a mozgalomba?

Dobiécki Sándor. Rövidnek tartja az időt az alakuló közgyűlésig. Ez a szokatlan gyorsaság, ugynevezett kapkodás még ártalmára is lehet az ügynek, mert a bizottságnak, szerinte, nincs elég ideje az előkészületek megtevésére. A vidéket egyelőre nem tartja szükségesnek belevonni a mozgalomba.

Komlóssy Arthur megjegyzi, hogy az alakuló közgyűlés megtartását azért kellett már december 16-ára megállapítani, mert ha akkor meg nem tartanák, a dolog ki tudja meddig húzódnék el. Az ilyen társadalmi kérdések megoldása csak úgy járhat a kellő sikerrel, ha a lehető legrövidebb idő alatt nyélbe ütjük. A hosszas tanakodások, az ismételt ülésezések csak hátrányára szolgálnak az ügynek. Hozzájárul, hogy az előleges költségeket a bizottság tagjai előlegezzék egyenlő arányban. Figyelmébe ajánlja a bizottságnak, hogy az alakuló közgyűlésre meghívandók névsorát a kellő körültekintéssel állítsa össze.

Bakonyi Samu dr., rövid felszólalása után a bizottság magáévá tette Csikos dr. indítványát s határozatban kimondották, hogy az egyesület megalakulásáig felmerülő kiadásokat az előkészítő bizottság tagjai előlegezik a sajátjukból.

Bosznay István jegyző olvasta ez után fel a műpártoló-egyesület alapszabálytervezetét, ami élénk vitára adott alkalmat a bizottság tagjainak.

A bizottság ülése ezzel véget ért.

HIREK.

— **Kinevezések.** A földmívelésügyi miniszter Hajós István debreczeni gazdasági tanintézeti intéző-segédet ugyanazon gazdasági tanintézet állattenyésztési tanszéke mellé gazdasági tanintézeti segédtanárrá, Jászberényi András ösztöndíjas gazdasági segédet pedig ugyancsak a debreczeni gaz-

dasági tanintézethez intéző-segédé nevezte ki.

— **A boszniai vasutak ellen.** A nagy érdeklődésnél fogva, melyet a boszniai vasutak már elhatározott építése mindenfelé keltett, komoly figyelmet érdemel az a levél, melyet a „Pester Correspondenz“ kapott ez ügyben Belgrádból, külön tudósítójától. Kitészik e levélből, hogy Szerbiában nagy erőfeszítéseket követnek el, hogy Ausztria Magyarország törekvéseit lehetőleg meghiúsítsák és e czélra egyenlő gondolkodású szövetségeket keresnek. A levél így hangzik:

Belgrád, december 4. Nagy propagandát üznek itt egy új „timoesko-javranszka zseleznicá“ (timok adriai vasut) érdekében, ami mellett Románia, Törökország és Montenegró érdeklődését e vonal iránt iparkodnak felkelteni, mert főalkatrésze lenne az a jövődéli balkáni transzverzális vasutnak. A „timoesko-jadranszka zseleznicá“, mely már traszizozva van, kötné össze a román vasutakat a belgrád-nis-konstantinápolyi nemzetközi vaspályával, miután Kladovo-nál a Dunán már megépítették a vasuti hidat. Nistól meghosszabbítanak ezt a vasutat nyugat felé a szerb-török határig s innen O Szerbián és Montenegró egy részén át az adriai tengerig vezetnék. Románia és Montenegró tehát Szerbiával egyesülten hassanak oda, — a propaganda szerint, — hogy a magas porta Ausztria-Magyarországnak semmiféle feltétel alatt meg ne adja az engedélyt a boszniai vasutaknak a bosnyák határtól a novibazári szandzsákon keresztül Mitroviczáig való kiépítésére. Meg kell végül jegeznem, hogy az említett timok—adriai vasut építésének ügye előrehaladott állapotban van annyiban, hogy a szerb pénzügyminiszter előtt több pénzügyi csoporttól már négy kedvező ajánlat fekszik.

— **Az öngyilkos ifju temetése.** Az öngyilkossá lett Margittay Sándort ma délután 3 órakor temették a Darabos-utca 25. sz. háztól. A temetésen nagyszámu közönség volt. A korán elhunyt ifju ravatalánál Mitrovics Gyula lelkész mondott megható imát.

— **Házeldadás.** A debreczeni kereskedelmi és iparkamara a Piacz-utczán levő telkén új házat épített, melybe már a jövő év augusztus hóban beköltözik. Ebből kifolyólag a Hatvan-utczán levő nagy házat a mely közintézmény elhelyezésére igen alkalmas, megvételre a városi tanácsnak ajánlotta fel.

— **Letört bimbó.** Kuthy Béla földbirtokest és nejét, született Kubek Margitot fájdalmas vesztés érte. Egyetlen kis leányok Magdusk a 14 napig tartó élet után elszállott az angyalok közé. Temetése Érkeserűn lesz.

— **A gyufa feltalálójáról.** 1858 óta aluszsa örök álmát a gyufa feltalálója Irinyi József debreczeni születésű vegyész a kerepesi temető 11 ik parcellájában. Csak egy egyszerű kereszt jelzi nyugvó helyét s pár hét mulva ezt is eltüntetik a földszínről s nem fogja semmi sem jelezni, hogy hol nyugszik a gyufa feltalálója. Meghalt a nélkül, hogy életében valamely elismerés avagy kitüntetés érte volna. Egyszerű sír-emplékén jelenleg ez a rövid felírás látható: „Irinyi Józsefnek kesergő anyja 1818—1858.“ A kerepesi temetőben új év napján tízezer halottat exhumálnak s viszik őket egy közös sirba s ezek között van Irinyi József is.

— **Czigányok a rendőrségen.** A bűnügyi osztálynál ma egy rakás czigány jelentkezett. Ott dideregtek szellős öltözetükben a folyosón s nagy félelmek között tekintgettek széjjel.

— Mit kerestek itt? — kérdezte egyik biztos.

— Hát állásan kenyergem, kereszteltetni gyittiók vuná! — válaszolt a kérdésre egyik öreg czigány.

— Kereszteltetni? Kit?

— Hát ezt a két gyereket, ni! — mutatott

az előtte álló két suhancra, kik közül egyik 18, a másik 15 éves.

— Hát aztán hol akarjátok megkereszteltetni?

— Tudja a jó Isten! A hol azs urak akarják!

— Milyen vallásu vagytok?

— Nem tudom én, kenyergem. Oda tartunk mi is, a hová a többi nipsig!

Igy aztán Lakatos Gyula és Balog Imre a ref. egyháznál részesültek a keresztelés áldásában. Az igaz, hogy jó későn jutott eszükbe, de hát jobb későn, mint soha!

— **Gyilkosság szerelemföltésből.** Hirman Gyula szabósegéd tegnap agyonlőtte előbb szeretőjét, egy Koch nevű soproni szabó leányát, azután pedig magára fordította a fegyvert s magát lötte agyon.

— **December.** Reánk köszöntött az 1900-ik esztendő utolsó hónapja: a december is. Az év tizenkettedik hónapja a latin decem (tíz) szóból származik s Julius Caesar előtt az év tizedik hónapja volt, mert az időben az évet márciusban kezdték. Akkor 29 napos volt, Julius Caesar óta 31 napos. A rómaiaknál a december Saturnusnak volt szentelve; 17 én voltak az ugynevezett szaturnáliák. Később Nagy Károly a decembert elnevezte szent hónapnak, majd a nagykarácsony hónapja lett és maradt is a december mellett általános elnevezése. December 21. és 22-én van a téli solstitium, melytől a tél kezdetét csillagászatilag számítják. A december egyébként a legszebb és legkedvesebb téli hónap, tele mesékkel, legendákkal, hagyományokkal. Gyermekeket, ifjakat és véneket valami sajátos érzés hatja át a szeretet ünnepének hónapjában. Ez tükröződik vissza az emberek arcáról. Ahová megyünk, ahová lépünk, a szem mindenütt ezt látja. A család erre gondol, az utca is mutatja és mindez új külsőt ad az egész világnak.

— **Egy kis statisztika.** Az anzikskártyák óriási mértékben való elterjedtségét bizonyítja az a kis statisztika, amelyet a német birodalmi posta adott ki mostanában. Augusztus 9-ének déli 12 órájától ugyanazon hó 16-ának ugyancsak déli 12 órájáig, tehát teljes hét napon át külön anzikskártya-statisztikát csináltak, melynek alapján konstátálták, hogy az említett hét nap alatt Németországban 10,128,569 képes levelezőlapot adtak fel, amiből egy napra átlag 1,446,938 darab esik. Ez idő alatt 20,808,313 levelezőlapot adtak fel s ebből a tömegből 9,569,350 darab volt tájképpel, rajzzal, virággal, alakokkal vagy illusztrációval ellátva. A többi 559,219 lapot nyomtatványképen szállították. A hét nap alatt szállított kártyák 483,075-32 márkát jövedelmeztek a postának. Magában Berlinben a megfigyelési idő alatt 1,188,090 anzikskártyát adtak fel, naponként tehát átlag 170,000-et. A Schneekoppe ről, a mely Németországnak legmagasabban levő postahivatala, egy hét alatt 10,228 levelezőlapot küldtek és ez mind tájképes volt. A 13,200 német postahivatal közül csak kilenczven volt, a melyről egyetlen anzikskártyát sem küldtek. Az 1900. évben a német postahivataloknál átlagos számítási szerint 300 millió anzikskártyát adtak fel.

— **„Müvelt társalgó“ decemberre.** X. ur az utcán összejön Y. urral.

X. ur (kezét dörzsölve): Hideg van!

Y. ur: Csakugyan! Itt van a tél!

X. ur: Hehehe! Bizony! Hja, hiába: decemberben vagyunk!

Y. ur: Az ám! De... ilyenkor mindig december van. Emlékszik tavaly ilyenkor is...?

X. ur: Valóban! akkor is december volt!

Y. ur: De már két éve is!

X. ur: Óh, négy esztendeje is! Nagyon jól emlékszem...

Y. ur: (Közbevág): Hogyne, kérem alásan! Sőt, mióta az eszemet tudom, sem tudom, mikor ne lett volna ilyenkor december!

X. ur: Furesa! Ugy látszik, az már mindig így lesz! (Elválnak.)

Y. ur (a másik sarkon Z. urral találkozik): Hideg van!

Z. ur: Csakugyan itt van a tél!...

Stb., mint fönt.

Ez az idej „müvelt társalgó“ decemberre.

x Két egészséges fugyermek tanulól felvétetik Szabó István asztalos üzletébe, Kossuth-utca 55.

x Szép bajusz leggyorsabban és legbiztosabban nyerhető a híres Hajdusági pedrő használata által, mely minden bajuszpedrő készítmények között a legjobb!

A bajuszt szép állásban tartja, nem törí, nem tépi ki és soha sem keményedik meg.

Teljesen ártalmatlan növényi anyagokból készül, terpentint nem tartalmaz, igen kellemes illatu és soha sem avasodik meg.

Egy doboz ára: fehér és barna színben 40 fillér. Kapható: Debreczenben **Tóth Béla** gyógyszerárában, valamint a készítő **Grósz Nagy Ferencz** gyógyszerárában, H. Szoboszlón.

x Ellenségeink halkán sutto-gják, hogy mégis csak a legszebb férfi divatújdonságok, u. m.: fehérneműek, angol és olasz kalapok, czilinderek, nyakkendők, zsebkendők, karlsbadi czipők, koztyúk stb. csakis FEKETE JAKAB férfi divat üzletében, Debreczen, főter, kistemplom mellett ázolód, szabott áron kaphatók.

x Nagy választékban tart raktáron aquarell mintákat, valamint olaj és aquarell festékeket a Csokonai-nyomda papírkereskedése.

A testvéri szeretet halottja.

— december 5.

A szegedi 46. gyalogezred kaszárnyájában eldördült tegnap egy lövés s egy fiatal, szép reményekre jogosító élet hullt a semmiségbe. Meghalt a nélkül, hogy megmondta volna öngyilkosságának okát, eldobta magától a világ gyönyörűségeit, még mielőtt megismerte volna azt a fogalmat, melyet életnek ismernek.

Sokan ismerik Szegeden az Almay-családot. Az öreg Almay Gyula valamikor főszámvevője volt Szeged városának, két fia pedig tavaly ősszel vonult be önkényesen a katonasághoz. A két szép ikergyerek (még huszadik életévüket sem érték el) általános szeretetnek örvendett mindenfelé. Szerették őket a katonaságnál is, ahol azonban, úgy látszik, nem találták fel a remélt boldogságot. Annak idején fanatikus kedvvel vonultak be, de a sok gyalogolás, gyakorlat kimerítette egyébként is fáradt testüket s a gyerek-katonák, akik hozzá voltak szokva a kényelmes uri élethez, puha meleg ágyhoz, elernyedtek tagokkal, kimerülve talán még meg is siratták a szülői otthont.

Ez év szeptember 15 én történt, hogy Almay Gyula, az egyik ikertestvér öngyilkosságot kísérelt meg a marstéri fasorok között. Valami csekély hibát követett el s félt a büntetéstől, azért fejének irányította a revolvért. Meghalnia azonban nem sikerült, mert néhány hét múlva felgyógyult.

A két testvér közül Gyula volt a könnyelműbb, akit folyton korholt, intett Béla fivére, hogy viselje magát rendesen különben soha sem részesülnek előléptetésben. Az idén is mellőzték, mióta pedig öngyilkos akart lenni, jobban ügyeltek mindkettőjükre, ami különösen a kisebbiket

keserítette el, kinek fájt a bátyja gyakori büntetése.

A kaszárnyában már két hét óta panaszkodott is e miatt s gyakran hangoztatta, hogy nem tartja ki a hátralevő két esztendő, ha a Gyula így viseli magát.

Ma reggel azonban végzetes tette hátrázta el magát. Mindjárt a felkelés után elővette Manlicherét, belerakott egy tizest s szíven lötte magát. A golyó épen a szíve csücskét érte s úgy sebezte meg, hogy a boldogtalan gyerek-katona még élt néhány perczig.

A durranás zajára rémülten szaladt össze az egész kaszárnya; bejött Matuska kapitány is, a ki odaült mellé az ágy szélére és szeretetteljes szóval megkérdezte, hogy mi kergette a halálba.

A kis Almay-gyerek azonban nem válaszolt, hanem a helyett összeszedve utolsó erejét, esőndes, elhaló hangon elbucszott a kapitánytól, megkérte, hogy tartsa meg emlékében s bocsássa meg, ha valamikor rászolgált volna neheztelésére.

Öngyilkosságának okára nézve megtagadott minden felvilágosítást, bár a kaszárnyában általában azt hiszik, hogy a testvéri szeretet meg érzékeny gyermekszive ölte meg, amely sokkal gyengébb volt, sem hogy ki tudta volna bírni azt a szigorú életet, erős fegyelmet, a melyre a szülői ház enyhe melege után talált katonáéknál.

Az öngyilkosság híre nagy részvétet kelt mindenfelé, ahol ismerték a kis katonát, a ki igen szomorú módon vált meg az élettől.

TÁVIRATOK.

— „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

Békeközvetítés.

Páris, decz. 5. A „Patrie“ szerint Delcassé külügyminiszter megbizta a berni francia követet, hasson oda, hogy Svájez vesse fel az Anglia és Transzvál közötti közvetítés kérdését.

Az Anglia elleni háboru a francia szenátusban.

Páris, decz. 5. A szenátus tegnap megkezdte a flotta szaporítására vonatkozó törvényjavaslat tárgyalását. Combet szenátor a javaslatot elégtelennek tartja és azt hiszi, hogy nem fogja emelni a haditengerészet támadó erejét. A czirkálók számának felemelését kívánja.

Mercier tábornok, szenátor, a támadás hívének vallja magát úgy a tengeri, mint a szárazföldi háboruban és azt a véleményét fejezi ki, hogy Franciaországnak az Angliával való egyébként nem kívánatos viszállya esetére a La Manche-csatorna tulsó oldalán való partraszállásról kellene pondoskodnia. A szónok azt kívánja, hogy a szenátus szólítsa fel a kormányt, hogy sürgősen egészítse ki a szárazföldi és tengeri csapatok mozgósítási tervét oly intézkedések előkészítésével, melyeket egy expedíziós hadtestnek lehetőleg gyors hajóra szállítása igényel. (Számos közbekialtás.)

Elnök figyelmezteti a szónokot, hogy ily indítványnak a szóban forgó törvényjavaslat tárgyalásánál nincs helye. A kormány nem is fogadhatná el azt semmiféle alakban. (Tetszés.)

Az ülést ezután berekesztették.

A délafrikai háború.

Hága, decz. 5. A második kamarában a külügyminiszter Seret képviselő előterjesztette Koster dr. jelentését a németalföldi ambulancia tagjainak Transzvámban történt bebörtönözése tárgyában, valamint az angol kormányhoz erre vonatkozó iratait titoktartás feltétele alatt. A miniszter megállapította, hogy Koster jelentése és az angol iratok lényegileg egybehangzóak, de a részletekben eltérnek. Lehetetlen meghatározni, hogy melyik hír felel meg a valóságnak.

Fokváros, decz. 5. Azt a tizenegy embert, a kiket Johannesburgban a Roberts lord ellen tervezett gyilkos merénylet gyanúja miatt letartóztattak, hír szerint szabadon bocsátják, mert a fenforgó bizonyítékok nem igazolják a bírói eljárás megindítását. Bombákat nem találtak. Az elfogottak többnyire olaszok.

London, decz. 5. A Reuter-ügynökség fokvárosi jelentése szerint az angolelles mozgalmat erélyesen folytatják és az összes lojalis polgárok reménylik, hogy hatályos intézkedéseket fognak tenni annak megakadályozására, hogy a Fokgyarmat egy esetleges polgárháború borzalmainak tétessék ki.

Durban, decz. 5. Roberts lord tábornagy bucsuparancsot intézett csapataihoz, melyben köszönetet mond a csapatoknak kitűnő szolgálataikért és bátorságuknak a legnagyobb elismeréssel adózik.

London, decz. 5. Lord Kitchenernek Bloemfonteinből tegnapi kelt távirata jelenti: A Knox alatt álló lovascsapatok ma egész nap Goddhap mellett Bethulietól északra 3 mérföldnyire a Shmithfieldbe vezető úton ütközetben állottak. A burokat, a kik nagy podgyászvonatot vittek magukkal, feltartóztatták és visszavonulásra kényszerítették. Az angolok érintkezésben maradtak velük, Sette néhány csatározás után, melyek közben 30 foglyot ejtett, elérte Sagersfonteint. Paget Lesufontein mellett visszazorította az elenséget. A Komatipoortban levő csapatok egészségi állapota javult.

A kínai háború.

— Expressz-tudósítás. —

Budapest, december 5.

London, december 5. A Standard-nak jelentik Tien-Csinből e hó 2-áról: Plakátok útján megint figyelmeztetik a lakosságot, hogy újabb idegenellenes lázadás van kitörőben. Egész Kinában önkéntes csapatok alakulnak, a melyek a kínai kormánytól kapnak fegyvereket és lövészeket, de máskülönbön maguk gondoskodnak ellátásukról.

Washington, decz. 5. Hír szerint Conger amerikai követ azóta, hogy utasították, hogy az angol és a német követel tanácskozzék. Lényeges eredményeket ér el az előbbi megállapodásoknak akként való módosítása tekintetében, a mint az Egyesült Államok a hatalmakhoz intézett több előterjesztésben kifejtették. Az Egyesült Államok formálisan tiltakoztak a Pekingből indított fenyítő-expedíciók folytatása ellen, most pedig arról igyekeznek meggyőzni a hatalmakat, hogy ennek a politikának a folytatása okatlan volna és nagyon káros lehetné a kínai hatóságoknak Pekingbe való visszatérését és a kérdés végleges rendezését. Azt hiszik, hogy ezeket az intelmeket a hatalmak kormányai kedvezően fogadták és mérséklő hatást fognak gyakorolni a tisztokra.

London, december 5. Mint a Standardnak a Tien Csinből jelentik, több jel arra vall, hogy Kinában ismét forrongás készül,

mely az idegenek ellen irányul. Egy volt kínai tisztviselő kijelentette, hogy a hatalmak képviselői nagyon csalódnak, ha úgy vélekednek, hogy Kína már kimerítette minden erejét. Alapos ok van arra a feltevésre, hogy az udvar arra utasította az alkirályokat és a kormányzókat, hogy tegyenek meg minden előkészületeket, mely megkönnyíti a tartós ellentállást. Egész Kinában önkéntes csapatok alakultak meg, a melyek részben a kormánytól kapnak fegyvert és élelmet, részben önmaguk fegyverkeztek.

London, december 5. A Standard berlini levelezője megbízható forrásból arról értesül, hogy a hatalmak ama jegyzék dolgában, mely a kínai követeléseket tartalmazza, már teljes megállapodásra jutottak. Rövid időn belül a pekingi követek a jegyzéket közölni fogják a kínai megbízottakkal.

KÖZGAZDASÁG.

Debreczeni Kereskedelmi Csarnok jegyzései.

Debreczen, decz. 5.

Piaczi árak 50 kgr.-ként koronákban:			
Buza	uj. veres	minőség	77 6.60 — 6.70
"	"	"	78 6.70 — 6.80
"	"	"	79 6.80 — 6.85
"	"	"	80 6.85 — 7.85
Buza	sárga	minőség	78 6.60 — 6.55
"	"	"	79 6.70 — 6.70
"	"	"	80 6.75 — 6.75
Rozs	"	"	71/72 6.50 — 6.30
"	"	"	73/74 6.35 — 6.35
Árpa	(jobb)	"	" 5.35 — 5.45
Zab	"	"	" 5.40 — 5.50
Tengeri	"	"	" 4.70 — 4.70

KÜLÖNFÉLÉK.

Metamorfózis.

Angyalt láttam mosolyogni
Ragyogó szemében.
Mikor szeliden hallgatta,
Mint dobog érte szívem.

És a mikor orcájára
Jókedvű mosoly szökött.
S úgy kaczagott, úgy nevetett,
Az én szerelmem fölött:

Jaj istenem, mit láttam ott,
El sem hiszik tán önök:
Száz pajkosan gunyolódó
Csintalan kis — ördögöt.

Gál Zoltán.

* Az ellopott kolbász. Párisnak Belleville nevű külvárosában történt. Egy henteszetbe egy fiu lépett be, egy szalfaládét kért és lefizetve érte tiz centimet, távozott. Alig volt künn a fiu, a hentes észrevette, hogy egy drága lyoni kolbász eltűnt és abban a meggyőződésben, hogy csak a fiu lophatta el, egy henteslegényt utána szalajtott. Ez csakhamar elérte a fiut, ki fogadkozott, hogy ártatlan, még a zsebeit is kiforgatta, de a henteslegény nem tágitott és az odahívott rendőrtől a fiu letartóztatását követelte. A fiu sirt, nagy esőület támadt és a rendőr már kézen fogta a fiut, a mikor előlépett egy rongyos vén koldus és így szólt:

— Eresszszék el a fiut, a kolbászt én loptam el. Mialatt a fiu a boltban vásárolt, én a drága lyoni kolbászt észrevétlenül elloptam. Tartóztassanak hát le engem és bocsássák szabadon az ártatlan gyermeket.

Mindenki meg volt hatva és a tömeg a hatvan éves, hajléktalan koldust megtapsolta. Még a hentesnek is meglágyult a szíve; visszavonta a panaszt és a lopott kolbászt a koldusnak ajándékozta.

* Spórolás. — Hol van a fia, a diák?

— Még alszik.

— Mit? Most délután 1 órakor!

— Az istenért! Hagyja őt aludni. Mig alszik, nem kerül pénzbe.

* Egy amerikai iskolás leányka dolgozatából. Ennek a kis pompás írásbeli dolgozatpróbának — amelyről utóbbi időben

sokat írnak az angol lapok — egyszerűen ezt a címet is adhattam volna: „Egy jenkisleány feladványa.“ De átadom a szót az alig 12 éves iskolás kisasszonynak:

„A fiu, az nem állat. noha jelentékeny távolságokra is hallhatók. Ha egy fiu ordít és bömböl, akkor úgy kítátja a száját, mint a brekeke-békák; míg ellenben a leányok szépen befogják szájaeszkájukat mindaddig, a míg nem kérdezik őket és akkor is szépen felelnek, még pedig úgy, a mint igazán van a dolog.

A fiuk azt hiszik, hogy ők okosak, ha ott is tudnak gázolni, ahol mély a víz. Ha a fiu megnő, akkor férjnek hívják és felhagy a gázolással és pocsótáiban való tapieskolással, ellenben házon kívül tölti az éjszakákat, a míg a leány özvegy és vezeti a háztartást!“

* Érti. Diák: Ez a felöltő nagyon bő nekem.

Szabó: Oh nem tesz semmit! Mig kifizeti, épen testhez álló fog lenni.

Gyenge gyermekek megmentésére.

Zuffercy József ur, allé Salamin de St. Luc. canton Wallis (Svájc) a következőket írja:

„Nemcsak örvendetesnek, de kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy a Pink-labdaesok kis fiamat, kinek egy idő óta heves görcsei voltak, alaposan gyógyították. Ezen labdaesoknak elvitáztatlan hatásuk van, a mit a gyermek helyreállításánál konstátáltam. Most erőteljes és gyönyörűen fentartja magát, holott azelőtt mindig fogni kellett. Minden szülő érdekében felhatalmazom önt levelem közzétételére és szerencsésnek érezném magam, ha önnek hasznára lehetnek.

Igazán boldoggá tesz bennünket az előbb oly gyenge gyermeket erősnek láthatni és konstátálni, hogy az azelőtt oly gyakori válságai eltűntek.“

Epen akkor, midőn a gyermek fejlődésnél indul, a legnagyobb órizetre van szükség, hogy mindent távol tartunk tőle, ami létét veszélyezteti s a vér elgyengülését vagy tisztátalanságát vonhatja maga után. Így péld. vérszegénység, sápkór, neurasthenia, rheuma, általános gyengeség a férfi és nőnél, valamint a gyermekekénél, angol kór és Vitustáncz, amelyek gyenge vagy tisztátalan vértől oly könnyen kifejlődnek.

A Pink labdaesok, a vérnek ezen leghatásosabb erősítő és legerélyesebb helyreállító szere, elvitathatlan hatást gyakorolnak mindezen betegségekre s azokat elűzik, ha az előirt gyógymódot rendszeren és lelkiismeretesen követjük.

A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon minden gyógyszerertárban. Egy doboz ára 3 Korona 50 fillér és hat doboz 18 Korona. Magyarországi főraktár **Török József** gyógyszerertárban, Budapest, Király-utca 12.

CSARNOK.

A titokzatos esernyő.

Egy mérnök, ki néhány barátja társaságában a Rue Royale egyik éttermében szokott vacsorázni, egy este nagyon későn érkezett oda. Arca derűtséget fejezett ki, a mi nála nem igen fordult elő.

— Bocsássatok meg késősemért, — szólt belépe. — Jól tettétek, hogy a vacsorával nem várakoztatok reám és igyekezni fogok benneteket utólni. Majd elmondom mindjárt, hogy miért várakoztatalak meg benneteket.

A kávéhoz érve, az asztaltársak többékevésbé szellemes módon találgatták az okokat.

— Bizonyára egy új kiállítás előmunkálataival lettél megbizva?

— Épenséggel nem.

— Talán új tengerközi csatornát akarsz létesíteni?

— A Panama-eset óta nem kerül ilyenre vállalkozó.

— Talán bizony az első léghajzási

közlekedési vállalatot akarod megalapítani Párisban?

— Mindebből semmit, — válaszolt a mérnök. — És mégis boldog vagyok, szabadon lélegzem és szívem tágul, mert megszabadultam egy esernyőtől, mely négy év óta üldözött szüntelenül.

— Hogy-hogy? — kiáltották az asztaltársak egyhangulag.

És a mérnök, még kissé pihegve, a következő történetet kezdte elbeszélni:

18. február 29-ike volt. Grenellebe kellett mennem egy régi kőbányát megvizsgálni, melyet egy gazdag-szűz pinczék építése végett akart megvenni. Tanulmányoznom kellett a talaj természetét, a támaszok szilárdságát, az óriási helyiségek szellőzőképességét. Gyalog indultam el délután 4 órakor és feleuton nagy eső ért utól. Már beállt az alkonyat, a midőn a félhomályban néhány lépéssel előttem egy nő vettem észre, ki terjedelmes esernyőt tartott feje fölött. Hogy fiatal volt-e, vagy öreg, szőke-e, vagy barna? — ez akkor nem igen érdekelt engem, de annál jobban azon körülmény, hogy esernyő volt a kezében. Meggyorsítottam lépteimet, de a hölgy annyira csapkodta a lábával a sarat, hogy derékig befecsesentett a piszkos lével. Végre mégis megközelíthettem valamennyire, mire a nélkül, hogy megálltunk volna, udvariasan megszólítottam.

— Asszonyom, — szoltam hozzá — szívesen tartanám esernyőjét, mivel ezzel az ön oltalmazása mellett nekem is jutna egy kis hely alatta.

A másik pillanatban az ernyő a kezében volt, de ugyanakkor az asszony hirtelen eltűnt. Hiába kerestem jobbra-balra, minden irányban, teljesen nyoma veszett. Pedig ha elrepült volna is, észre kellett volna vennem, ha egyebet nem, a pusztán árnyékát. De sem a földön, sem a levegőben nem maradt semmi nyoma. Grenellebe érkezve, kávéház híján egy bormérésbe tértem be, hogy kissé fölmelegedjek, míg a kocsi megérkezik értem.

— Meg kellene tudni, — szolt egy magas hölgy az íróasztal mellől — hogy nem találkozott-e ma valaki vele?

— Ó, válaszolt egy öreg főkötős asszony a kályha mellől — ma van február 29-ike. Bizonyára nem mulasztotta el sé táját.

— Kiről van szó? — kérdeztem kíváncsian.

— A sikságról jött ön?

— Igen.

— Nem látott egy asszonyt, vagy inkább egy árnyat a kőbánya közelében?

— Nem.

E szóra az esernyő, melyet az ajtó közelében egy sarokba állítottam, megrázkódott és hirtelen kinyílt és elterült a padlón.

— De hát ki az a titokzatos asszony?

— Salbris Bertának hívják, egy öreg orvos leánya, ki már rég meghalt. A leány halálosan beleszeretett egy fiatal emberbe. A fiatal ember azonban más leányt akart elvenni, de attól tartott, hogy a szegény Berta akadályokat gördít a házasság elé. — Ezért éjjeli találkára hívta meg a kőbánya közelébe. Azóta a leány eltűnt. Némelyek azt mondják, hogy meggyilkolták és a gyilkos egy verembe dobta a holttestet, mások azt állítják, hogy önkéntment a halálba. Annyi bizonyos, hogy azóta már a negyedik év mult el és Berta minden február 29-én keresztül megy a sikságon, mintha a találkáról térne vissza. Legkülönösebb pedig az, hogy ezt a sötét mindig valami felette csodálatos eset teszi mevezetessé. Azt mondják azért, mert a halott nem akarja, hogy emléke feledésbe merüljön.

Másutt és más emberek közt mosolyogtam volna e babonás beszéd felett, de itt kíváncsiságom legyőzte gunyolódó kedvemet.

— Hallottak-e már, hölgyeim, valamit arról, — kérdeztem — hogy Salbris Berta szelleme rossz időben esernyőjét megázott utasoknak kölesönzi?

Épen bejött a borkereskedő és nagyot nevetett a kérdésem. De a jó asszony így szolt komolyan:

— Nekem nincs róla tudomásom; de vannak emberek, a kik gunyt üznek mindentől.

Erre fölkeltem és elmentem, az esernyőt pedig a sarokban hagytam. Mekkora volt megiepetésem, amikor hazaérkezve, az esernyőmet ebédlőmben találtam. Nyitott állapotban állott a kandalló előtt, mintha szárítás végett tették volna oda.

— Margit, — kiáltottam szobaleányomnak, — volt itt valaki távollétem alatt?

— Nem volt senki!

— Hát ki tette ide ezt az esernyőt?

— Nem tudom, — válaszolt és arca valóban csodálkozást árult el.

Megragadtam az esernyőt és egy szekrénybe dobtam, melyet kétszeresen rázártam.

Másnap, midőn hazulról távozni akartam, az esernyőt az előszoba fogasa alatt találtam.

— Makacs egy esernyő, — gondoltam magamban, — de az utolsó szó mégsem lesz az övé.

És amidőn pálcám felé nyulok, az esernyő jutott a kezembe. Azzal a szándékkal vettem magamhoz, hogy megszabadulok tőle, ha mindjárt bünt kellene is miatta elkövetnem.

Alig haladtam néhány lépésnyire lakásomtól, a midőn esni kezdett.

— Ugy látszik, hogy ez az ócska esernyő esőt csinál, — mosolyogtam magamban.

Ügyvédemhez mentem. Az előszobában hagytam a megvarázsolt esernyőt és egy írnok bevezetett az ügyvéd dolgozószobájába.

Ügyem elvégzése után az ajtó felé mentem, a midőn az ügyvéd utánam kiáltott:

— Elfelejtette az esernyőjét... De minő különös gondolat, — tette hozzá, — ön a kalapjába teszi az esernyőjét?!

És valóban kalapom a szőnyegen fektűt és a csuron nedves esernyőnek szolgált vízfogó medenczéül és már félig megtelt esővízzel.

Ez már sok volt. Szó nélkül távoztam, a dolog komolyan nyugtalanított. Mit tegyek? Összetörtem a nevelés üldözömet és szelnek ereszszen darabjait? De először is a tárgy nem volt az enyém és aztán ki tudja, hogy ez a szemmel-láthatólag varázshatalommal bíró tárgy minő boszt hárítana rám?

Borzasztó éjszakáim voltak. Képtelen voltam szemememet behunyni. Ha egy pillanatra el akartam szunnyadni, az esernyő megjelent előttem bőregéfejjel, szárnyait csapkodva.

Minő eselhez folyamodjam, hogy ez átkozott eszköz üldözésétől szabadulhassak? — kérdeztem önmagamtól, amidőn az utcán czél nélkül bolyongtam. Egyszerre egy kis koldus gyerek nyujtotta felém a kezét.

— Nesze! — mondtam neki, — itt van négy sou és ezt az esernyőt is neked ajándékozom.

— Köszönöm, — szolt örömmel a gyermek.

De az esernyő kiesett a kezéből. — Milyen nehéz! — szolt a fiu, — nem tudom fölemelni.

És a midőn meggyorsítottam lépteimet, észrevettem, hogy az esernyő szalagjának kapesánál fogva a felső kabátom hátsó gombján csüngött és úgy huztam magam után, mint egy sárkányfarkat!

Négy évig tartott e szenvedésem. Végre a szőkő év február 29-ébe helyeztem minden reményemet. Ma van február 29-ike.

Este négy órakor a grenellei sikságon voltam. A feleuton egy árnyékot vettem észre. Feléje tartottam az ernyőt és így szoltam:

— Köszönöm, kisasszony!

Es az esernyő lassan kisiklott a kezemből és eltűnt. Kezeim üresek voltak és én nem láttam senkit. Boldogan és megkönnyebbülten jöttem körötökbe.

Néhány nappal később találkoztam a mérnökkel és megkérdeztem tőle, tud-e valami újat az esernyőről?

— Nem jött többé vissza, — szolt hozzám, de mióta nincs nálam, nagyon hiányzik nekem. — Folyton keresem, hívogatom, csalógotom... és unatkozom!

Aurélien Scholl.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 69.

Bérlet 57-ik szám „C”

Holnap, csütörtökön, december 6-án Péchy Aranka vendégfelléptével:

A kis lord

Vigjáték 3 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Dorincourt . . .	Bartha I.	Dick	Sziklay M.
Errolné	Komjáthyné	Cidella	Perényi M.
Cedric	Péchy A.	Lorrdaile . . .	Makray D.
Havisham . . .	Nagy Gy.	Hardy	Péchy L.
Hobbs	lf. Szatmáry	Minni	Kiss Irén

Holnapután, pénteken, december 7-én Péchy Aranka vendégfelléptével:

Az aranyember.

Dráma 5 felvonásban.

Színházi műsor.

Szombat, december 8. bérlet 59. sz. „B” — Coriolanus.

Vasárnap, december 9-én két előadás: délután három órakor félhelyárakkal: Koldusdiák. Nagy operette. — Este 7 és fél órakor rendes helyárakkal, bérletszűnetben a budapesti Uránia színház előadása: Páris—1900. és a Parasztszivek.

Laptulajdonosa Csokonai-nyomda.

NYILT-TÉR.

Vegyünk Schweizer-selymet!

Kérjen ön mintát fekete, fehér vagy színes újdonságainkból, méterenként 1 kor. 20 fillértől 18 koronáig.

Különlegesség: Selyemszövetek, látogatási-, menyasszonyi-, hál- és utcai toilettékhez, valamint blousok, bélések stb.-hez.

Ausztria és Magyarországon közvetlen magánfeléknak adunk el és a kiválasztott selyem-szöveteket vám- és bérmentesen a lakásra küldjük.

Schweizer & Co. Luzern
(Schweiz) selyemszövet-kivitel.

Meghívás

az olcsó bevásárlási forráshoz!

Neumann Testvérek

Debreczen, a Tisza-palotában.

Tisztelettel meghívják a t. vevőközönséget az őszi idényre érkezett **női-, férfi- és gyermek-czipők,** ugyszintén **férfi- és fiu-csizmák,** valamint mindenféle

uri divatcikkék

dus raktára szíves megtekintésére.

Tisztelettel

Neumann Testvérek.

Pincze

hordós és üvegezett borok beraktározására kiválóan alkalmas, a **Kossuth-utca** elején kiadó. Czim a kiadó-hivatalban.

1858. év óta fennálló dusan felszerelt

BUTOR- üzletünket

Varga és Flaschner

cég alatt megnyitottuk:
Piacz-utca 44. szám alatt
(Dr. Ujfalusi-féle házban),

hol a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kiviteli berendezések a legkülönbözőbb stílusokban, decoratiók a legizlésesebb kivitelben **jutányos árak és szolid kiszolgálás** mellett beszerezhetők.

Eladó

1. A hadházi-utcái 5-ik sorsz. ház, ondódi földjével.
2. A Bánkon mintegy 10 holdnyi kaszáló birtok. A szőlő- és bortermelő szövetkezet telepe közelében.
3. Mintegy 10 holdnyi ujosztású szántóföld, a rajta levő 3½ holdnyi 5 éves szőlőültetvényével, 4 szobás urilakással és mellékhelyiségekkel.

Felvilágosítást ad a tulajdonos távolléte miatt dr. **Nagy Lajos** ügyvéd.

Bebizonyított dolog!

hogy a rossz rendszer, szerint szakértelem nélkül készült mellfűző számtalan női betegség okozója; aki ezeket kerülni akarja, mellfűző bevásárlása ezéjából forduljon

Goldstein Karolina

orvosi elismerésben részesült

Első Magyar Mellfűző-gyárához
(Debrecen, Fötér)

hol a higienikus szempontból legjobbnak elismert,

szabadalmazott

mellfűző-különlegességeket

nagy választékban lehet beszerezni.

Megrendelések vidékre is (6 óra alatt)
készülnek.

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

TELEFON 156. szám.

Kellner Dávid

tüzifa-telepe

DEBRECZENBEN, Postakert 6-ik szám (Arany János-utczával szemben.)

Ajánlja dusan felszerelt telepét, ahol is
Gyertyán, Bükk, Varga, Cser és Tölgy tűzifák
ölemben és felvágva, továbbá I-ső osztályu

Porosz- és Belföldi szén

valamint II-od osztályu **Cserfa** is az évtizedek óta előnyösen ismert legjobb minőségben — kívánatra házhoz szállítva is **a legjutányosabb árban** azonnali szállítás mellett kapható.

Megrendelések eszközölhetők: **Geréby Fülöp Utódai** és **Party Ferencz** fűszeráru ezégeknél, valamint a fatelepen.

RÓZSA LAJOS

női felöltő áruházában

tulhalmozott raktár miatt

nagy árleszállítás.

Női kabátok, paletók, gallérok, leánykabátkák,
szőrmeárúk, blousok, gyermekköpenyek,
diszített női kalapok

meglepő olcsó, szabott árak mellett kaphatók.